

ԵՂԵԳԻՍ

Բնակավայրի վարչական ղեկավար՝ Աշոտ Հարությունյան
Հեռախոս՝ +374 93 17 13 53

Գյուղը գտնվում է Վայոց ձորի մարզի Եղեգնաձորի տարածաշրջանում, Եղեգնաձոր քաղաքից մոտ 18 կմ հեռավարության վրա, Երևանից՝ 135կմ:

Գյուղի հիմնադրման մասին կոնկրետ տեղեկություններ չկան: Այն փոխված է Եղեգիս գետի ձախ ափի սարավանջին, ծովի մակերևույթից 1640մ բարձրության վրա: Կլիման մերձարևադարձային է, ձմեռը՝ ցուրտ, ամառը՝ շոգ:

Գյուղն ունի բնական հրաշալի տեսարաններ, պատմամշակութային արժեքներ կայացնող բազմաթիվ վանքեր, եկեղեցիներ, խաչքարեր, որոնք կարող են խթան հանդիսանալ տուրիզմի զարգացման համար:

Միջնադարյան Եղեգիսը Հայաստանի ամենահարուստ համայնքներից է եղել: 13-14 դարերում այն եղել է Օրբելյան իշխանական տոհմի նստավայրը: Գյուղի Սուրբ Աստվածածին մատուռը կառուցվել է 1703թ. ավելի հին եկեղեցու ավերակների վրա, իսկ սուրբ Կարապետ, Ջորաց եկեղեցիները 13-րդ դարի կառույցներ են:

Ջորաց եկեղեցում է կատարվել ռազմի դաշտ մեկնող զորքի երդման և օրհնության արարողությունները: Գյուղի հարակից տարածքում հայտնաբերվել է 13-րդ դարի թվագրությամբ հրեական գերեզմանատուն:

15-րդ դարում Լենկ Թեմուրի և այլ զավթողական արշավանքներից, այնուհետև երկրաշարժի հետևանքով ավերվել է քաղաքը: Ավելի ուշ գյուղում բնակություն են հաստատել թուրքալեզու բնակիչներ և այն անվանել՝ Ալայազ: Գյուղն Ալայազ անվանումով եղել է Երևանի նահանգի Շարուր-Ղարալազյազի գավառի կազմում: Վերանվանվել է Եղեգիս 1991 թ. ապրիլի 3-ին:

1988թ. Սումգայիթյան դեպքերից հետո գյուղը վերաբնակեցվել է Ադրբեջանից բռնագաղթված հայ ընտանիքներով: Վերականգնվել է պատմական Եղեգիս բնակավայրի անվանումը:

Գյուղի բնակչությունը հիմնականում զբաղվում են գյուղատնտեսությամբ և անասնապահությամբ: Գործում է քարի մշակման արտադրամաս:

Գյուղն ունի դպրոց, բուժկետ, գրադարան:

ՀՀ կառավարության կողմից 2002 թվականին հաստատվել է Վայոց ձորի մարզի Եփին գյուղի պատմության և մշակույթի հուշարձանների ցանկը, որում ներառված է ընդամենը 101 հուշարձան: